

Tisztelt Létesítményi és Önkéntes Tűzoltóságok Országos Szövetsége!

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Az Európai Unió 2011-et az önkéntességnek szenteli. Ez az esztendő kiváló alkalmat jelent ahhoz, hogy a figyelem középpontjába kerüljenek mindazok a tevékenységi területek, ahol jelentős részt vállalnak az önkéntesek és szervezeteik.

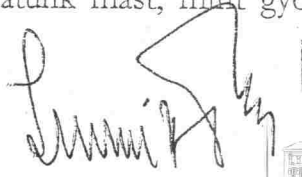
A tűzoltás hagyományosan ilyen feladat, az egyik legnagyobb múltra visszatekintő közszolgálat. Több száz olyan önkéntes tűzoltóegylet működik ma Magyarországon, amely elmúlt százesztendő. Számos településen és körzetben a közösségből érkezve, s a közösség által elismerten végzik felkészült, szakszerű munkájukat, amely ma már sokkal több, mint pusztán tűzoltás. Felbecsülhetetlen segítséget nyújtanak a műszaki, baleseti mentésekben, krízis helyzetekben, az árvízi és belvízi védekezések során.

Örömteli, hogy az Önkéntesség Európai Évében a hazai önkéntes tűzoltók konferencia keretében összegzik tapasztalataikat, tárgyalnak az előttük álló kihívásokról. Mind a magyar tűzoltók helytállása, mind az önkéntesség hívószava miatt jó szívvel vállaltam az esemény fővédnökségét. Hivatali elfoglaltságaim miatt személyesen sajnos nem lehetek jelen, de ezúton nagy tisztelettel köszöntöm a balatonfüredi tanácskozás előadóit és résztvevőit!

Nagyon remélem, hogy a mai napnak az eszmecserén túl társadalmi hatásai lesznek: megerősödik a régiék elhivatottsága, s talán újakat is sikerül toborozni, hogy mind közelebb kerüljünk a tőlünk nyugatra tapasztalható arányokhoz. Az elmúlt esztendő súlyos ipari és természeti katasztrófái megmutatták, hogy a magyar emberek képesek áldozatot hozni, egymásért dolgozni, a közös célokra tekinteni. Az önkéntesség természete közösséget feltételez: felajánlani, adakozni, nagyvonalúnak és áldozatkésznek lenni csak másokért lehet. Így válhat az önként vállalt munka is hivatássá.

Őszintén bízom benne, hogy a már feladatok sokaságában bizonyított mai önkéntes tűzoltó nemzedék a fiatalok számára megbecsülendő és követendő példát jelent, s mind többen lesznek, akik településükért, közösségükért vállalják ezt a különleges szolgálatot. Móra Ferenc versét e közegben nyilván sokan ismerik, ő egy tűzoltó kisfiával mondatja ezeket a sorokat: „*Jaj, hogy kell sietnie, mindent elfeledni, / A halál szérűjén áldott harcra kelni?*”.

Igen, ez egy áldott harc, de kemény küzdelem is. S mi, akik köszönettel tartozunk a harcba indulóknak, nem is kívánhatunk mást, mint győzelmet és sok-sok erőt minden újabb nap újabb feladatához!

Dr. Schmitt Pál